

FANTÁZIA 2011

ANTOLÓGIA FANTASTICKÝCH POVIEDOK

fantázia

Fantázia 2011

Antológia fantastických poviedok

*Finálové a ďalšie vybrané poviedky z literárnej súťaže
Cena Fantázie 2011*

*Súťaž organizuje Fantázia.
Súťaž podporila spoločnosť Intel.
Vydanie zborníka podporila sieť kníhkupectiev Brloh.
Partneri: Kultura.sme.sk, Incheba, a.s., Artis Omnis, PCnews.*

Fantázia 2011
Antológia fantastických poviedok

Zostavil: Ivan Pullman

Copyright © Fantázia

Publisher © Mgr. Ivan Alákša – FANTÁZIA, 2011

Cover © Ivan Kasaj, 2011

Všetky práva vyhradené

ISBN 978-80-969236-6-3

IVAN ALAKŠA

Kam zmizla budúcnosť?

Kedysi to bolo jednoduché – žili sme v socializme, ktorý bol (musel byť) pokrokový a jeho smer bol *vpred, ďalej a ku hviezdám*. A na kapitalistickej rakúskej telke sme hltali seriály s vesmírnou loďou Enterprise letiacou *vpred, ďalej a ku hviezdám*... Vyrástli sme na fantastike, ktorá bola budovateľská, a to nielen tá „naša“ – v našej železnej ohrade, ale aj tá „ich“, za ohradou. Opona padla a my sme sa postupne ocitali vo vysnívanej budúcnosti.

Mobilné telefóny, LCD-telky, počítače, dotykové tablety, e-knihy na jedno kliknutie, komunikovanie naživo s druhou stranou sveta, cestovanie, kam sa nám zachce, večera z mikrovlnky, videohry ovládané hýbaním vlastného tela. A chystá sa na nás súkromné lietanie do vesmíru, elektromobily, častice rýchlejšie než svetlo... Žijeme v dobe splnených fantázií a snov mnohých fantastov pred nami.

Tak prečo naša budúcnosť dnes vyzerá taká čierna?

Zdá sa, že viera v lepšiu budúcnosť ľudstva sa postupne vyparila v steampunkovom opare, fragmentovala v jednotkách a nulách kyberpanku či ju pokryl rádioaktívny spad postapokalyptickej budúcnosti. Výdobytky našich detských snov a fantázií nás naučili žiť pre prítomnosť, vychutnávať si chvíle tu a teraz a ako daň si berú našu budúcnosť. Žijeme na dlh, lebo si chceme užívať už dnes. Dlhujeme bankám a splátkovým spoločnostiam, ale dlhujeme aj svojim snom a fantáziám. Vycucli sme ich už dnes a na zajtra sme si nechali iba jedinú vieru – že to niekto za nás „zatiehne“, alebo urobí hrubú čiaru a pôjde sa ďalej.

V predošlom ročníku literárnej súťaže sme sa „spriatelili“ so spoločnosťou Intel, ktorá, zdá sa, zdieľa s nami podobné pocity. Existuje viacero aktivít aj za našimi západnými hranicami, ktoré sa snažia vývoj zvrátiť a obnoviť v ľuďoch snahu pozeráť sa dopre-

du a vidieť tam čosi nové. Naším spoločným príspevím je *Cena spoločnosti Intel pre najlepšiu sci-fi poviedku*, ocenenie pridružené k *Cene Fantázie*, ktorým by sme radi naštartovali trochu tej sci-fi aj v našich končinách. Pre nás pozitívom je už teraz napríklad to, že do tohto ročníka sme dostali rekordných 121 poviedok (skoro dvojnásobok oproti predošlým rokom) od 105 autorov a z tohto počtu bolo 35 sci-fi (popri 22 hororových a 47 fantasy alebo nezaradených poviedkach). Dokonca tri scifička sa dostali až do finále.

V deviatom ročníku *Ceny Fantázie* súťažilo 51 autoriek a 54 autorov okrem Slovenska aj z Česka, Francúzska a Belgicka a do finálovej pätky postúpili dvaja úplní nováčikovia v našej súťaži – Ivan Čipkár a Jozef Frajkor. Poviedky boli dosť vyrovnané, ešte pred odovzdaním bodov od posledného porotcu mali na finále šancu až trinásti autori.

V prvom kole *Ceny Fantázie* hodnotila anonymné poviedky päťčlenná porota v zložení: **Zuzana Stožická** (autorka), **Filip Struhárik** (publicista, Sme.sk), **Roman Bomboš** (rozhlasový moderátor), **Alexander Schneider** (Scifi.sk – tu si môžete prečítať aj jeho blogy k jednotlivým hodnoteným poviedkam) a **Ivan Pullman** (editor zborníkov *Ceny Fantázie*). Porota poviedky do finále nevyberá, hodnotí sa obvyčajným bodovaním od 0 do 10 a do finále postúpi automaticky prvá päťica poviedok. Celé bodovanie poroty sa nachádza v tabuľke na nasledujúcej dvojstrane. Zamýšľať sa teda nad tým, či porota „vybrala“ dobre, je zbytočné. Porotu sa snažíme vybrať vždy inú a rôznorodú, stále sú to však ľudia, ktorí fantastiku majú radi a poznajú ju. Čítali a bodovali počas letných mesiacov a ich hodnotenie odráža ich vlastné preferencie, ale možno aj aktuálne nálady.

Druhé kolo – rozhodovanie, kto z finalistov si zoberie *Cenu Fantázie* – už bolo na čitateľoch portálu Kultura.sme.sk. Počet čitateľov zverejnených poviedok sa priblížil k 19 tisícom a reálne za poviedky na internete zahlasovalo vyše šesť stoviek z nich. Je samozrejme na každom autorovi, do akej miery svoju účasť vo finále propaguje. Môžeme premýšľať, či víťazstvo vo verejnom hla-

sovaní je dôkazom kvality, alebo iba dostatku kamarátov. Finálové poviedky však v istom zmysle už kritérium kvality splnili tým, že sa dostali cez prvé kolo. V druhom kole to už je, ako v reálnom živote, aj o mene autora. Fantastika je populárna literatúra a všetci si kupujeme knihy aj podľa spisovateľa. Keď vyjde nový Kulhánek či King, tiež nezaplatíme až po prečítaní knihy a zvážení, či sa nám páčila. Môžete brúsiť najkrajšie diamanty na svete, ak sa nimi nepochváľite, nikto sa o vašej robote nedozvie.

Okrem *Ceny Fantázie* a *Ceny spoločnosti Intel pre najlepšiu sci-fi poviedku* vyhlasujeme aj pričlenené súťaže – žilinským vydavateľstvom Artis Omnis vyhlasovanú *Cenu Béla* pre najlepšiu hororovú poviedku a spoločnosťou Incheba odovzdávanú *Cenu Bibliotéky* – knižného veľtrhu, kde sa slávnostné vyhlásenie výsledkov uskutočňuje.

Súťaž *Cena Fantázie* je aj tento rok podporovaná sieťou Brloh, ktorá za každú predanú knihu venuje 1 cent pre literárnu súťaž a celú sumu na konci zdvojnásobí. Uplynulý rok ste v Brlohu kúpili 33 074 kníh, čo znamená 661 eur na vydanie zborníka a navýšenie cien pre víťazov. Ďakujeme!

V tomto roku prestal v našom vydavateľstve vychádzať časopis *Fantázia*. To znamená, že sme museli nájsť ďalší spôsob, ako publikovať poviedky, ktoré sa nedostali do tejto knihy, ale stoja za vydanie. A keďže sme naše doterajšie zborníky už vydali aj ako e-knihy (vo formátoch e-pub a pdf), rozhodli sme sa vydať aj ďalší výber fantastických poviedok vo forme e-kníh. Sledujte teda naše stránky a už čoskoro sa objaví prvý čisto elektronický zborník fantastických poviedok. A keďže nám toho prišlo dosť a máme zásoby aj z minulých rokov, určite budú nasledovať aj ďalšie.

A popritom tí, ktorí píšete – môžete si už chystať poviedku do jubilejného desiateho ročníka našej súťaže. Oproti predošlým ročníkom sme mierne upravili pravidlá, takže odporúčam preštudovať si vyhlásenie na strane 233 v tomto zborníku a sledovať naše stránky www.cenafantazie.sk.

Želám vám príjemné čítanie a fantastickú budúcnosť!

CENA FANTÁZIE 2011			Hodnotenie poroty						1. kolo	
Číslo	Názov poviedky	Autor poviedky	Zuzana Stožická	Filip Štruhárik	Alexander Schneider	Roman Bomboš	Ivan Pulman	SUM	Miesto	
01	Rozhovor s Démonom	Terézia Kontová	0	3	2	1	2	8	92.	
02	S Os Udom	Maja Kadlečíková	1	5	7	1	0	14	80.	
03	Dračí hlas	Soyka	3	7	5	2	3	20	53.	
04	FRESCA	Soyka	4	5	6	2	1	18	65.	
05	Hľadal niekto 60 minút?	Barbora Gričová	4	5	7	4	0	20	53.	
06	Neverila som na mimozemšťanov, kým som sa s nimi nestrela.	Alena Jurečková	–	–	–	–	–	–	105.	
07	Syndrom "BEE"	Viktoria Laurent-Skrabalova	3	6	10	3	7	29	13.	
08	Esterka	Miloš Ferko	7	3	7	2	7	26	21.	
09	Vlak	Marek Hudec	2	3	8	3	5	21	48.	
10	Desire	Helena Matvijová	2	6	4	2	4	18	65.	
11	Prasa	Ivan Kučera	3	7	3	2	5	20	53.	
12	Diery	Katarína Hrinčová	4	5	6	5	5	25	30.	
13	Jaskyňa	Katarína Hrinčová	7	6	5	2	6	26	21.	
14	Mágoľ	Marian Kubicko	6	10	6	2	5	29	13.	
15	Návrh a prijatie	Rastislav Konkuš	2	1	1	2	2	8	92.	
16	Ty a tvoj podobný obraz	Xénia Faktorová	3	8	5	2	6	24	38.	
17	Inšpirácia	Stanislav Prostinák	2	9	7	2	6	26	21.	
18	Problémy s druhou B	Mark E. Pocha	0	7	9	7	5	28	18.	
19	Virtualiti a spol.	Richard Rimavski	1	3	3	2	3	12	85.	
20	Armi	Milan Paulík	5	8	7	1	4	25	30.	
21	Nemocnica, apríl	Marek Hudec	3	5	4	3	3	18	65.	
22	Prieskum	Andrej Práznovský	1	7	4	3	2	17	70.	
23	Všetko je vo vajci	Katarína Švecová	5	2	8	5	4	24	38.	
24	Ozubený čas	Martina Užiková	4	6	5	2	4	21	48.	
25	Svadobné šaty pre Marcelínu	Štefan Kónya	–	–	–	–	–	–	105.	
26	Nezdar	Anna Kiliánová	2	2	6	3	7	20	53.	
27	Šat Nah	Henrich Hloček	1	4	6	2	5	18	65.	
28	Giselle	Juraj Kaščák	4	8	8	3	7	30	10.	
29	Ten, ktorý prišiel odnikiaľ	Erika Kostová	2	4	7	2	8	23	41.	
30	Návrat	Ivan Kolcún	2	5	4	2	2	15	76.	
31	Zábavná hra	Peter Kmeč	3	6	6	3	2	20	53.	
32	Električka č. 3	Alica Sopková	2	5	8	2	2	19	60.	
33	Pod vplyvom	Ľudmila Marešová-Balázová	8	5	6	2	1	22	46.	
34	Nathalie	Stanislav Prostinák	4	9	7	4	6	30	10.	
35	Zaujímavý deň	Michaela Vojtíčková	–	–	–	–	–	–	105.	
36	Osud	Michaela Vojtíčková	–	–	–	–	–	–	105.	
37	Angela	Kristína Šavelová	–	–	–	–	–	–	105.	
38	Plačúce ruže	Alica Gregová	1	3	2	2	1	9	89.	
39	Ping & Pong	Silvia Gadová	1	0	1	0	4	6	100.	
40	Úsmev robí divy!	Klaudia Gecelovská	–	–	–	–	–	–	105.	
41	Večer pod Spišským hradom	Blažej Štofla	–	–	–	–	–	–	105.	
42	Škatuľkový byt	Kristína Šavelová	–	–	–	–	–	–	105.	
43	Sumiko	Zuzana Javorová	6	5	6	2	7	26	21.	
44	Zlodejka snov	Anton Fedorko	7	4	7	2	5	25	30.	
45	Pekelní anjeli	Natália Kundlová	0	2	1	1	3	7	98.	
46	Samorezné skrutky	Michal Brat	9	4	4	2	4	23	41.	
47	Hrdina	Mária Chlupová	1	4	0	3	2	10	88.	
48	Milujem ťa, zlatičko	Jozef Harendarčík	–	–	–	–	–	–	105.	
49	Prosba Bohyne	Henrich H. Hujbert	4	9	9	2	7	31	8.	
50	Úloha	Lucia Zímanová	0	3	1	2	1	7	98.	
51	Obeta	Ivan Kontuľ	2	5	5	2	1	15	76.	
52	Panoptikum	Ingrid Rudavská	1	2	4	4	2	13	82.	
53	Prečo sa bojíš lesa?	Ingrid Rudavská	–	–	–	–	–	–	105.	
54	Krasy	Ingrid Rudavská	2	2	1	0	0	5	103.	
55	Čisté dieťa	Miroslav Sendlai	5	9	6	2	3	25	30.	
56	Pieseň pre džina	Gabriela Habdaková	4	9	6	2	7	28	18.	
57	Viera a pytlon	Katarína Varsiková	–	–	–	–	–	–	105.	
58	Prvé rande	Ľubica Vopičková	2	2	4	3	4	15	76.	
59	Úkryt	Ján Gálik	6	4	9	2	5	26	21.	
60	9.02	Ján Gálik	–	–	–	–	–	–	105.	
61	Poskladaj si svojho robota	Ján Gálik	3	4	10	6	3	26	21.	
62	Slizoid	Lukáš Makovník	1	6	4	3	2	16	74.	

CENA FANTÁZIE 2011			Hodnotenie poroty						1. kolo	
Číslo	Názov poviedky	Autor poviedky	Zuzana Stožická	Filip Struhárik	Alexander Schneider	Roman Bomboš	Ivan Pullman	SUM	Miesto	
63	Bol to vlastne môj najlepší kamarát	Oliver Šaransky	1	5	0	0	0	6	100.	
64	Tunel	Oliver Šaransky	1	2	2	3	1	9	89.	
65	Sľub mimo notu	Oliver Šaransky	3	2	0	0	0	5	103.	
66	Zubrohlava	Ľuboš Bebcák	7	9	4	2	3	25	30.	
67	Koniec snov	Richard Zamec	4	9	10	2	4	29	13.	
68	Evelyn	Ľubomír Krivák	3	2	1	3	5	14	80.	
69	Muž, po ktorom štekali psy	Roman Kulich	2	5	8	5	5	25	30.	
70	Mikey	Paulína Grendža-Donská	6	9	7	3	5	30	10.	
71	Zombieslava	Lucia Lackovičová	–	–	–	–	–	–	105.	
72	Bandita	Katarína Miklovičová	1	4	2	2	0	9	89.	
73	Zelená hodina (vlkov)	Ladislav Orosz	1	3	6	2	1	13	82.	
74	Wings	Erik Boskovič – Noctis	2	3	4	2	5	16	74.	
75	All inclusive	Marek Mittaš	2	10	0	0	7	19	60.	
76	Zobud sa	Jana Matochová	3	8	5	2	5	23	41.	
77	Števko	Michal Jedinák	7	6	6	9	7	35	2.	
78	Vojak Kokolevsky	Marian Janik	7	9	6	3	7	32	6.	
79	Hmla	Ján Janek	–	–	–	–	–	–	105.	
80	Od vôle k moci	Matúš Mesaričik	1	7	5	4	4	21	48.	
81	Syn ľudí	Juraj Búry	7	7	6	3	6	29	13.	
82	Úsvit nového veku	Monika Šramová	1	6	4	3	3	17	70.	
83	Krv a moc	Soňa Korynová	1	5	6	2	5	19	60.	
84	Čo dokážu sny	Alžbetka Šantová	2	4	3	2	2	13	82.	
85	Peripetie cestovania v čase	Stanislav Prostinák	3	8	8	2	6	27	20.	
86	Deti to vždy prežijú	Jozef Frajkor ml.	8	6	7	4	6	31	8.	
87	Prihody a dobrodružstvá Karla Fishera a otca Wilhelma: Veselica pod pašovou šablou	Jozef Frajkor ml.	8	9	7	2	8	34	4.	
88	Kráľ meymunov	Michal Viskup	3	8	2	2	6	21	48.	
89	Čepef démona	Michal Viskup	2	6	4	2	3	17	70.	
90	Telo	Zuzana Droppová	4	9	6	2	5	26	21.	
91	Perly a kosti	Michaela Hirtlová	2	5	4	2	8	21	48.	
92	Rovnováha	Soňa Uriková	1	2	4	2	6	15	76.	
93	Proste ja, Dramil	Stanislav Repaský	3	8	7	2	6	26	21.	
94	Fuscus Rosa	Alena Ursinyová	2	6	3	2	6	19	60.	
95	Ničiaci diamant	Veronika Džupponová	1	2	1	1	1	6	100.	
96	Prekliaty	Jana Danihelová	4	8	3	2	3	20	53.	
97	Projekt X	Martin Kovalčík	1	2	2	2	1	8	92.	
98	Cez rozpálenú kastarianskú púšť	Ľubomír Šottník	6	3	6	2	0	17	70.	
99	Per aspera ad astra	Matúš Čičvara	1	2	4	6	5	18	65.	
100	In te, Domine, speravi...	Matúš Mikšik	1	4	6	2	9	22	46.	
101	Miesto na konci času	Ivan Čipkár	6	8	8	5	8	35	2.	
102	Dym T	Memfer	1	2	4	2	3	12	85.	
103	Moje stretnutie s pánom Lawrenceom Gyemom	Martin Sugár	6	2	3	5	4	20	53.	
104	Pohrebna kytica	Michaela Stranovská	1	3	2	1	5	12	85.	
105	Vlk a Faerský kryštál	Rebeka Guttmánová	1	3	2	2	0	8	92.	
106	Po čom tie ženy túžia	Gabriela Pastorková	–	–	–	–	–	–	105.	
107	Cesta do Neba	Martin Vlachynský	7	7	6	4	9	33	5.	
108	Sedem dcér poštára z Mittwaldenu	Michal Spáda	10	9	8	2	10	39	1.	
109	Aletheia, príbeh elfky	Matej Lackovič	–	–	–	–	–	–	105.	
110	Tak začala rozprávka.	Anna Danáková	4	9	4	2	6	25	30.	
111	Už len jedna vec	Martin Kochlica	3	5	5	2	8	23	41.	
112	Bublina	Katarína Vozárová	2	3	3	0	0	8	92.	
113	Tanečník	Martin Hatala	2	7	7	3	5	24	38.	
114	Príbehy podfarbené vínom	Terézia Pišiová	9	7	8	3	5	32	6.	
115	Čierny jednorožec	Patrik Kondáš	2	4	3	5	5	19	60.	
116	More plné slz	Diana Majerová	6	5	5	1	8	25	30.	
117	Luk a šíp	Stanislav Repaský	3	6	6	2	6	23	41.	
118	Modrá krv	Katarína Šašáková	–	–	–	–	–	–	105.	
119	Ramoon7	Marek Kolcun	7	7	8	2	5	29	13.	
120	Prekliata česť	Martin Tomčík	6	8	6	1	5	26	21.	
121	Better Future – Lepšia budúcnosť	Monika Tokölyová	1	2	3	1	1	8	92.	

Neobdobované poviedky nespĺnili podľa názoru najmenej troch porotcov kritériá súťaže a boli zo súťaže vyradené.

Cena Fantázie 2011:

1. miesto:

Ivan Čipkár: Mesto na konci času
(Cena Fantázie a 100 € + 100 € od Brlohu)

2. miesto:

Michal Jedinák: Števko
(65 € + 65 € od Brlohu)

3. miesto:

Martin Vlachynský: Cesta do Neba
(35 € + 35 € od Brlohu)

4. miesto:

Jozef Frajkor ml.: Príhody a dobrodružstvá...

5. miesto:

Michal Spáda: Sedem dcér poštára z Mittwaldenu

Cena spoločnosti Intel pre najlepšiu sci-fi poviedku 2011:

Zuzana Droppová: Telo

Cena Biblotéky 2011:

Viktoria Laurent-Skrabalova: Syndróm „BEE“

Cena Béla 2011:

Ivan Kučera: Prasa

*Výsledky boli vyhlásené na 19. medzinárodnom knižnom
veltrhu Biblotéka dňa 5. 11. 2011 v Bratislave.*

MARTIN VLACHYNSKÝ

Cesta do Neba

3.
miesto

Autor o sebe:

Narodil som sa v Piešťanoch v roku 1984. Vďaka usilovnému lúšteniu nápisov, ako ZELOVOC a TUZEX, som sa naučil čítať ešte v škôlke. To ma natrvalo poznačilo, preto som v deviatich rokoch začal písať román o pretekárskych autách jazdiacich po púšti, ktorý po troch stranách skončil v zásuvke. Väčší úspech som dosiahol až v roku 2007 víťazstvom v poviedke Istroconu, ktoré sa mi o rok podarilo zopakovať a pridalo som k tomu aj prvú finálovú účasť v Cene Fantázie. Popri tom sa venujem internetovému marketingu, ekonomickej žurnalistike a, samozrejme, čítaniu kníh od P. K. Dicka až po Ch. Palahniuka. Môžete mi objednať Four Roses, len tam nesypte ľad.

Martin Vlachynský

My o poviedke:

Stručne povedané, sci-fi a detektívka. Zamrzí, že reálne je práve tá druhá časť na okraji záujmu poviedky, lebo mala silnejší potenciál zaujať. Takto zostáva gro na virtuálnom živote po živote, ktorý ale nepritiahne. Jednoducho je a bude.

Poviedka má silný potenciál, mierne zaostáva spracovaním. No remeslu sa dá naučiť.

Ivan Pullman

Nebol pekný júnový deň. Júnové dni nebývali, a pekné už vôbec nie. Danielova krycia identita mala vygenerované nejake južanské pozadie a reklamné plochy naňho už od rána hučali ponuky na *pekný júnový deň len za 100 jüanov* alebo rozumnejší *víkend v solárnom centre s pravou morskou vodou za 125*. Pred bránou komplexu falošnú identitu vypol, aby nespôsobila zbytočné problémy.

Privítali ho vo veľkej zasadacej miestnosti, ktorá bola zariadená plne v duchu korporátnej filozofie Cirrusu, teda ako by sa na nej vybláznilo malé dieťa, ktorému je ukradnutá pravidelná geometria a súlad farieb. Jeho traja hostitelia sa do nej príliš nehodili.

„Daniel, radi vás tu vidíme. Rozhodli ste sa správne.“ Najstarší z trojice mu podal ruku, ktorú Daniel pevne stisol.

Posadil sa na pastelovo žltú drevenú stoličku. Na nej návrhár ukojil viaceré túžby, našťastie jednou z nich bolo pohodlne podprieť užívateľov zadok. Šestica očí ho pri tom skúmavo pozorovala, hoci Daniel nepochyboval, že si o ňom už dávno všetko zistili, tak ako to spravil aj on.

Zakladateľka Cirrusu Anita Timoaro bola v miestnosti najmladšia, ale Danielovi bolo zrejmé, že zásadné otázky tu bude klásť aj zodpovedať ona. Muž, ktorý mu podal ruku, výkonný riaditeľ Thomas Bredding, toho v skutočnosti veľa neriadil, jeho hlavnou úlohou bolo ukazovať aristokratickú tvár a šíriť charizmu v armáde programátorov a technikov. Hlavný vývojár Adil Rajan bol z nich jediný, ktorého tvár a meno sa zatiaľ nestali súčasťou popkultúry. Nikto sa nepredstavil a Daniel to ani nečakal. Ísť k veci šetrí prekvapujúce množstvo peňazí.

„Daniel, veľmi zbežný popis objednávky sme vám už zaslali,“ začal Bredding.

„Veľmi zbežný...“

„Prirodzene, Daniel,“ pokračoval Bredding, „vy viete, prečo sme zavolali práve vás a nie našu zmluvnú agentúru. Pracujete kvalitne, diskrétno, rýchlo a máte globálnu licenciu. Nám sa páči hlavne to *diskrétno*.“

Daniel spokojne prikývol.

„Zadanie je až nudne jednoduché,“ pokračoval Bredding. „Niektorí zmizli. To by nebolo až také tragické. Ale on nám predtým niečo zobral.“

„Keby to bolo také nudné a jednoduché, nezavoláte mňa,“ zasmial sa Daniel a pozrel na Anitu, ktorej osobná prítomnosť bola zárukou, že Cirrus má obrovský problém.

„Daniel,“ oslovila ho konečne zakladateľka. „Predpokladám, že ste už počuli o projekte Nebo.“

„Niečo počuť je moja práca.“

„Samozrejme,“ zasmiala sa aj ona, „každý niečo počul o Nebi. Zahlcovanie spoločnosti dezinformáciami tu niektorým ľuďom zarobilo veľmi slušné peniaze.“

Daniel v duchu uznal, že vybrať si z kolujúcich verzií o komunikácii s mimozemšťanmi, vyvolávaní zemetrasení či ovládání mozgov ľavákov nie je ľahké a každá z verzií má na internete presvedčených zástancov, ktorí ju zúrivo šíria ďalej. Daniel však vedel triediť informácie a odkrývať blufy ako starý hráč. Vďaka tomu bol najlepši v odbore.

„Vývoj pokročilých neurónových sietí. Umelý mozog – plus-mínus,“ povedal akoby mimochodom.

Anita Timoaró sa usmiala. „Veľmi dobre. Iste chápete, že ďalej sa môžeme posunúť len za určitých podmienok. Toto je pre Cirrus veľká vec, je to naše srdce. Určite uznáte, že aj naša poistka musí byť veľká. Žiaľ, nemôžem vám dopredu dať viac informácii, okrem tej o odmene. Ak do tejto objednávky chcete ísť, musíte sa rozhodnúť teraz. Ak je vaša odpoveď áno, prejdite prosím s Thomasom do vedľajšej miestnosti.“

Daniel zbytočne nehral divadlo. Rozhodol sa už dávno.

...

Vedia všetko.

Nebol naivný, svoju sociálnu stopu nikdy nemohol zmazať. Ale bol si istý, že jeho dymová clona desiatok alternatívnych identít ho vyzdvihuje vysoko nad bežný dav spotrebiteľov a používateľov. Nechával lokalizovať svoju polohu na viacerých miestach naraz, nikdy nie cez prevarené anonymizačné agentúry, ale cez vlastnú sieť. Všetka jeho elektronika bola preverená do posledného zrnka kremíka a pre svoje kontakty nebol Danielom, ale tuctom rôznych ľudí, každý z nich s vlastnou históriou, priateľmi, a biometrickými údajmi. Teraz tu sedel a sledoval, ako mu Bredding v skratke odprezentoval všetky jeho tajomstvá na infantilne ladených animáciách, ktoré mu vmietli do očí, kto je tu ten, čo skutočne niečo vie.

Videl svoj hlavný kontakt v každej časti mesta, posledných päť šifrovacích kľúčov z anonymizéra a ako čerešničku stručné zhrnutie nešťastného prípadu z Berlína, za ktorý by dostal okolo desať rokov, ak by niekto niečo vedel. Cirrus vedel všetko.

...

„Daniel, viem že je to pre vás asi tvrdé, ale zahodte to za hlavu. Taký je už život. Keď si myslíte, že máte opraty pevne v rukách, zhodí vás do prachu.“ Anita sa tvárila ako starostlivá matka, utešujúca dieťa, ktoré ticho posmrkáva po prežitom šoku.

„Nemusíte mať zbytočné obavy. S podobne citlivými informáciami pracujeme denne a tie vaše pre nás nemajú inú hodnotu, len ako zábezpeka, že nezneužijete na oplátku informácie o nás. Medzi vami a Cirrusom sa vytvorí veľmi dôverný vzťah, to vám garantujem.“

„To si nemyslím,“ odsekol Daniel.

Anita vstala a s ňou aj jej dvaja spoločníci. Daniel nadurdené ostal sedieť v kresle.

„Daniel, táto zákazka vám zmení život. Videli ste, že vieme o vás všetko, my to vieme o všetkých,“ Anita pokývla hlavou na riaditeľa.

„Vedieť všetko nie je až taká výhra, ako by sa zdalo, ale pomohlo nám to rozhodnúť sa pre vaše služby. Prejdeme k veci.“

„Bolo by na čase,“ mrzuto zavrčal Daniel na Breddinga. Začal však Rajan. Mal tridsaťtri rokov, ale pôsobil o dvadsať rokov staršie. Univerzity smutne vzdychli, keď si miesto katedry vybral prácu pre Cirrus, ale on vedel, prečo to robí. Jeho sny mu mohol splniť len ten najbohatší.

„Daniel, koľkých rokov sa plánujete dožiť?“ spýtal sa s prízvukom, ktorý si hrdo pestoval.

Daniel sa už dnes nechcel nechať zaskočiť, tak bez premýšľania odvetil: „Sedemdesiattri!“

„Veľmi si neveríte. Viete, že priemerná doba dožitia bieleho Európana je dnes osemdesiatšedem rokov?“

„Nie.“

„Veríte v Boha?“

„Len keď treba.“

„Viete, čo sa stane v momente smrti? Z biologického hľadiska.“

„Začínate ma nudiť,“ pozrel sa Daniel demonštratívne na stenu, na ktorej sa v trojrozmernej animácii hebko súchali vlny príboja o pláž.

„Prosím, viete, že ja tu nie som na vtipkovanie,“ vážne povedal Rajan.

Daniel mu veril. „Zastaví sa krvný obeh, bunky sa prestanú okysličovať a začnú odumierať. Najskôr mozgové, potom ostatné. Stačí?“

„A ak by sme dokázali udržať mozog funkčný naveky?“

„Tak to by ste prekabátili smrť. Ale nepovažujem to za možné,“ odvetil Daniel.

„Máte pravdu. Bunky starnú a hynú, hoci im dodávate čokoľvek. Prach si a na prach... poznáte to. A čo ak by sme dokázali mozog nahradiť?“

„Nahradiť?“ Daniel si to začal dávať dokopy a na chvíľu ostal zarazený. „To by bolo určite... zaujímavé“

„Len zaujímavé? Vás len tak niečo neprekvapí!“ usmial sa Rajan. „Zabudnite na genetický výskum, tam sú možnosti obmedzené. Môžete manipulovať kukuricu alebo si dopriať kura s vrodenuou príchuťou kari, ale vaša vlastná genetická informácia je len statickým obrazom, nudným kalendárom ukazujúcim, že o desať rokov začnete strácať vlasy a v šesťdesiatke vám s veľkou pravdepodobnosťou zlyhá pečeň. To, čo je skutočne zaujímavé, je tu!“ poklepal si prstom po spánku.

„Vaše spomienky, vedomosti, vaša sformovaná osobnosť, to všetko je uložené tu. Srdce, pľúca, ruky nohy, to sú len pomocné periférie, ktoré držia váš mozog v chode.“

Naklonil sa dopredu. „Daniel, ak by sme dokázali skopírovať kompletnú informáciu z vášho mozgu, ak by sme dokázali utvoriť počítač dosť výkonný na to, aby s tou informáciou dokázal pracovať, ak by sme zostrojili sieť, ktorá by poskytla tej informácii domov, viete, čo by to znamenalo pre človeka?!“

Daniel sa v sedadle zaklonil a striedavo pozeral na Rajana, Anitu a Breddinga.

„Prečo mi, kurva, niečo hovorí, že ste to dokázali?“ Takmer zabudol, kde je.

Rajan si jeho slová nevšímal. „Projekt Nebo mení pohľad na človeka ako bytosť. Tisíce rokov filozofie, náboženstva, kolobeh života, to všetko sa mení na prach a ľudská bytosť ostáva! Už tomu rozumiete, rozumiete na čo sa tu dnes pozeráme?“

„Dobre, dobre, v poriadku, nech je to ako chce,“ rozhodil Daniel rukami, „čo mám spraviť ja? Mal som niekoho nájsť, čo mi tu rozprávate o mozgu?“

„Na tom sa nič nemení,“ prevzal slovo Bredding a položil pred seba počítač. Nad stolom sa zjavil hologram v podobe ľudskej postavy.

Daniel konečne zacítil pevnejšiu pôdu pod nohami a automaticky si obraz zanalyzoval. Muž, okolo štyridsiatky, beloch, románsky typ, inteligentný, ale unavený výraz.

„Profesor Etienne Colbert. Kompletné informácie mám pre vás samozrejme pripravené,“ predstavil ho Bredding. „Bol to Rajanov podriadený. Mal na starosti integritu mozgových záznamov, pekne dôležitá funkcia.“

Daniel sa dovtípil. Nikto nechce prísť o svoje spomienky. Väčšinou.

Bredding pokračoval: „Pred dvoma dňami zmizol z komplexu. Bolo hneď jasné, že je zle. U nás sa osoby nestrácajú.“

„Únos?“

„Mysleli sme si. Ale nie je to tak. Nezmizol sám. Odniesol so sebou aj zákazníka.“

„Odniesol zákazníka?“ Daniela začínal prípad zaujímať, dokonca zabudol aj na svoje rozhorčenie z toho, že Cirrus o ňom vie, ktorý večer mal problémy s erekciou.

„Obávam sa, že vám musím najskôr načrtnúť náš biznis model, aby ste pochopili situáciu. Základ ste sa určite dovťípili. Áno, dokážeme skopírovať informáciu z ľudského mozgu a v nezmenenom stave ju umiestniť na neurónovú sieť. Faktom však je,“ Bredding po očku pozrel na Rajana, ako by sa chcel uistiť, že nepovie žiadnu hlúposť, „že ľudský mozog je úžasne komplikovaný a všetky technické riešenia sú veľmi čerstvé. Povieme si to rečou biznismenov – je to neuveriteľne drahé.“

Od človeka z Cirrusu to znelo obzvlášť presvedčivo. „Nemôžeme tu robiť žiadne kompromisy, žiadne zjednodušené verzie. Nikto nechce byť zachovaný na úrovni imbecila. Ale keď hovoríme o večnom živote, ľudia sú ochotní buchnúť sa po vrecku. Perspektívnych klientov veľmi opatrne oboznamujeme s našou ponukou a zopár sa už nechalo presvedčiť. Myslím, že boli z ponuky dokonca nadšení.“

„To verím,“ prerušil ho Daniel, „len nechápem, ako a na čo vám ho Colbert odniesol. Predpokladám, že konkurenciu nemáte.“

„To skutočne nemáme, a pochybujem, že niekedy budeme,“ ozval sa opäť Rajan. „Myseľ neskopírujete vyplnením formulára. Klient podstúpi zložitý sken mozgu a získané informácie sa dočasne uložia mimo Nebo. Prázdny slot tam držíme len výnimočne, je to drahé. Problém je, že často nie je čas čakať na vytvorenie nového slotu. Zákazníci náš produkt väčšinou potrebujú urgentne.“

„Pretože sú pred smrťou...“ dovťúpil sa Daniel.

„Z hľadiska marketingu je to veľmi výhodné,“ zapojil sa Bredding, „kedysi sa tomu vravalo zavolaj ihneď. Ale má to aj nevýhody, hlavne ak zákazníkov záznam stratíte.“

„Takže váš posledný klient skončil po svojej smrti v rukách Colberta. Zaujímavá situácia. Nevolajú to kresťania očistec?“

„Bez žartov, Daniel,“ zvažnel Bredding, „náš klient, nazvime ho napríklad pán Otto, bol veľmi významný a teda aj veľmi bohatý muž.“

„Alebo vice versa,“ podpichol Daniel.

„Berte to ako otázku života a smrti. Pre neho, ale aj pre nás. Tento projekt si nemôže dovoliť výpadky príjmov. Každý jeden slot stojí obrovské úsilie, nemôžeme ho len tak držať prázdny. Nájdite Colberta, ale hlavne nájdite čo najskôr pána Otta.“

„Daniel, je tu ešte jedna veľmi dôležitá vec,“ nečakane vstúpil do rozhovoru Rajan. „Etienne sa skopíroval do Ottovho slotu v Nebi.“

Vyšetrujúci agent prekvapene pískol. „Prečo ho nezmažete?“

Odpovedala mu Anita, ktorej prítomnosť takmer prestal vnímať. „Nemôžeme si to dovoliť, pokiaľ nemáme späť nášho klienta. Skopíroval sa tam chvíľu pred zmiznutím a možno má cenné informácie. Nevieme, o čo mu išlo.“ Všetci traja zástupcovia Cirrusu upreli pohľad na Daniela.

„Neviem, či si plne dokážete predstaviť Nebo. Nemá zmysel len tak skopírovať niekoho myseľ. To by bolo rovnako užitočné ako fotka mŕtveho. Nebo nie je pamäťou, Nebo je svet, kde je čas aj priestor. K tomu nášmu reálnemu má stále ďaleko, ale postupne sa k nemu približujeme. Najpodstatnejšie je, že si v Nebi uvedomujete seba a aj iné entity.“

„Prečo ma to má zaujímať?“ spýtal sa Daniel, aj keď dobre poznal odpoveď.

„Daniel, nezmierime sa s ničím, len s úspechom,“ pozrela mu do očí Anita, „nemôžeme nechať dôležité informácie, ktoré Colbertova entita má, len tak bez povšimnutia. Vy musíte ísť dnu. Už sme pre vás začali pripravovať slot.“

Nedovolila mu zaprotestovať. „Berte to ako fantastickú príležitosť! Koľko ľudí na svete má možnosť dostať sa tam? Len niekoľko našich vývojárov malo možnosť vstúpiť na chvíľu

do Neba. Nikto z nás nemá trvalý slot, na to nie sú finančné a ani technické prostriedky. Je to jedinečný zážitok. Nemusíte sa ničoho obávať, nahratie vašej osoby je absolútne bezbolestné a nijakým spôsobom nezasiahne do vašej fyzickej prítomnosti.“

„Tak to sa v tom tralalande nebudem teda prechádzať ja, ale moje druhé ja. Ja žiaden zážitok mať nebudem. A rozhodne po ňom netúžim, a moje druhé ja tiež nie!“ konečne dostal Daniel šancu oponovať.

„To je síce pravda, ale my môžeme od vašej entity v Nebi prijímať správy,“ odvetil mu Rajan.

„Na to kašlem, prečo tam teda nepošlete dákeho nadržaného vývojára?“

„Dúfal som, že ste už pochopili, aká je to je veľmi delikátna záležitosť. Je viac než pravdepodobné, že virtuálny Colbert vám neposkytne informácie len tak. Chceme tam odborníka.“

Anita ukončila diskusiu slovami, ktorým Daniel veľmi dobre rozumel. „Zmluva vás zaväzuje podriaďiť sa aj takýmto žiadostiam. Nahráme vás ešte dnes.“

Mysel, odbremenená od tela, sa presúvala v priestore bez akejkoľvek pomoci. Nohy a ruky sú len smiešne, ťarbavé paličky, neefektívne presúvajúce telo, akési klepetá, narábajúce s hmotou. Priestor okolo neho nebol prázdny, nebola to nekonečná ničota. Rozumel prekážkam aj vzdialenosti, vedel meniť rýchlosť, aj keď presne nechápal, ako to robí. Bol veľmi šťastný, že nepotrebuje ruky ani nohy.

Zdalo sa mu, že jeho osoba je kompletná. Uvedomoval si sám seba, rozumel, že práve premýšľa. Nebol si ale istý, či dokáže rozprávať. Koráliky myšlienok sa podobali skôr na pospájané obrázky, než na slová. Chvíľami sa mu zdalo, akoby sa do svojej mysle pozeral zvonka. Takto sa cíti človek, keď sa počas života znova narodí.

...

„Chvíľu len sedte a neotvárajte oči. O pár minút to prejde.“

Danielovi pomohli do kresla dvaja asistenti. Cítil sa, akoby mu v hlave explodoval granát, a potom ešte jeden.

„Myslel som, že to bude bezbolestné. Dúfam, že mám v hlave všetko usporiadané tak, ako to aj bolo!“

Rajan ho rýchlo chlácholil.

„Ako sa tam teraz mám?“ spýtal sa ho Daniel.

„Boli ste nahratý do slotu asi pred hodinou. Myslím, že v týchto chvíľach prežívate veľmi zaujímavé momenty. Trvá niekoľko hodín, kým si entita plne uvedomí svoju existenciu,“ vysvetľoval vedec, ale Daniel počúval len na štvrt' ucha.

„Ako sa poznám, som asi momentálne pekne nasratý.“

Rajan sa zasmial. „Je to vcelku možné. Dokážeme simulovať kompletnú škálu stavov, ktoré v nás vyvolávajú hormóny. Aj keď entita nemá periférie,“ zamával rukou, ktorej dal také odosobnené pomenovanie, „všetky zmyslové vstupy sú samozrejme zachované. Myslím, že do dvanástich hodín už bude plniť svoju úlohu.“

„A vy by ste mali čo najskôr začať plniť tú svoju,“ ozval sa z rohu Bredding.

Daniel prehliadol jeho podráždený tón, pretože sám mal chuť z Cirrusu konečne vypadnúť. Hlava mu trešľala, ale pomaly sa dával dokopy. Počkal ešte pol hodinu, zobral svoje materiály a vyrazil k východu.

„Ešte sa uvidíme,“ povedal miesto pozdravu Bredding.

„Ako inak,“ odvetil Daniel. Vo dverách sa otočil.

„Ešte jednu otázku, Tom... Kedy vy plánujete vystúpiť na Nebesia?“

...

Čas mu robil problémy. Dokázal si uvedomiť, že všetky úkony na seba nadväzujú a sú nezvratné. Nevedel však nijakým spôsobom odhadovať veľkosť času. Premýšľanie nad sebou samým ho unavilo, tak sa zameral na okolie.

Priestor okolo mal rôznu kvalitu. Nemal žiadne zjavné receptory, pokožku a ani oči, a tak mal problém roztriediť ten zložitý prílev vnemov. Ako rodený slepec, ktorému operácia dala zrak, sa zoznamoval so svetlom. Od svetla oddelil zvuk, ako pomarančovú šupku odseparoval hmat a čuch a nakoniec doplnil chuť.

Začal okolie skúmať, zaujímalo ho, čo vydáva ten zvuk, ktorý počuje, a prečo cíti sladkú chuť. Okolie ho fascinovalo, bolo poddajné a dalo sa ním ľahko manipulovať. Menil ho svojou vôľou a ono za odmenu zásobovalo jeho zmysly novými farbami a zvukmi. Posúval prekážky, rozbíjal okolie na kúsky alebo ho skladal dokopy.

...

Nemať žiadnu stopu je zlé. Pozerať sa na celý vesmír stôp je oveľa horšie. Daniel dostal od Cirrusu kompletnú sociálnu stopu Etienna Colberta ťahajúcu sa desaťročie dozadu. Jeho profil bol na začiatku priezračný ako postava z červenej knižnice – výstrední priatelia z univerzity, záľuba v starých talianskych hororoch, plejáda virtuálnych postáv s vlastnou históriou, rodina, niekoľko priateľiek, z toho jedna či dve vážnejšie, aj ony so sprístupnenými záznamami.

Bolo tam všetko, až na jedno – genetický obraz. Súkromné spoločnosti mali prísny zákaz prijímať, prechovávať či manipulovať s genetickými záznamami ľudí, ale od Cirrusu akosi očakával, že elegantne prepláva nad zákonom.

Colbert začal snovať svoj plán niekedy pred pol rokom. Náhle od seba odrezal väčšinu priateľov, nadviazal kontakty s novými osobami, aby ich vzápätí prerušil a nadviazal ďalšie. Obklopil sa desiatkami nových identít, ktoré sa preplietali internetom aj reálnym svetom.

Nech sa Daniel snažil akokoľvek, nevedel z toho poskladať žiadnu systematickú mozaiku. Etienne Colbert už viac ako šesť mesiacov kľučkoval. Databázy Cirrusu automaticky zachytili túto zmenu sociálnej stopy svojho zamestnanca, ale

ďalej sa už nedostala. V záznamoch bola uvedená ako *preverená – nepodstatná*. Daniel si bol istý, že Colbert sa postaral aj o to.

Musel uznať, že kamufláž sa aspoň naoko podarila. Mal v rukách jeho známych, priateľov, adresy, ale pri žiadnom údaji Danielove inštinkty nezvonili na poplach. Nebol sklamaný, manuálnu prácu si užíval viac.

Kontakt od prevádzáčov mu potvrdil, že nikto podobný Colbertovi neopustil mesto, ale to si už nepochybne zistili priamo ľudia z Cirrusu, inak by ho nevolali. Daniel poslal agentov z kancelárie preveriť niekoľko vytipovaných miest a sám zašiel do metropolitného centra, kde mu ako licencovanému vyšetrovujúcemu agentovi dali prístup ku kamerovým záznamom za posledný mesiac.

Zbežne ich prezrel, ale Colbert nebol hlupák, auto si nezobral a po pár minútach sa zamaskoval a stratil v dave. Daniel dal celý záznam prehľadať – nečakal, že sa sám Colbert niekde zjaví, ale niekto z jeho okolia tú chybu mohol ľahko spraviť. Mal čas niekoľko hodín, kým vyhľadávanie skončí.

Esá to neboli, ale Daniel mal v rukáve dve kráľovné. Prvá bola Tina. Vydržala s ním len šesť týždňov, ale aj po rokoch k nemu chovala ťažko pochopiteľnú, ale pre neho veľmi užitočnú náklonnosť. Marketingové agentúry si záznamy z cieľenej pouličnej reklamy zúrive chránili pred konkurenciou, pred vládou a pred každým, kto na ne čo i len pomyslel. Možno preto, že Tinina agentúra s pár stovkami snímačov bola najmenšia v meste a Tina vždy žila mierne nad vecou, dala mu prístup k záznamom. Musel veľmi pekne poprosiť, čo mu trochu tlačilo na jeho márnomyseľnosť, ale reklamné snímače boli oveľa precíznejšie ako pouličné kamery a ich záznamy boli ďalším kúskom, ktorý potreboval.

Jeho druhá kráľovná sa volala Anna. Bola výsledkom Danielovho kréda brať každý malý životný krok ako možnú in-

vestíciu do budúcnosti. Hoci mu na začiatku jeho kariéry nemohla zaplatiť takmer nič za to, že zachránil jej syna pred doživotným väzením, odvtedy mu to stonásobne splatila. Anna mala pod palcom registračný systém turistických daní v meste. Ešte ste za sebou v hoteli nezabuchli dvere a už ste tu svietili ako štedrý daňovník. Daniel záznamy stiahol a nechal prehľadávať.

Informoval Breddinga o pokroku. Výkonný riaditeľ mal ďaleko od dobrej nálady a správy prijal chladne.

„Ešte jedna vec nám ušla,“ Bredding sucho oznámil, „môže vás to zaujímať. Za posledné mesiace Colbert viackrát sám navštívil biologické laboratórium. Záznamy o vykonanej činnosti nesúhlasia s prihlasovacími údajmi techniky. Niečo robil a nechcel, aby sme o tom vedeli.“

„To nechce nikto,“ pomyslel si Daniel, keď ukončil krátky rozhovor. Stále prítomné dunenie hlavy mu pripomenulo jeho návštevu Cirrusu. Odkedy opustil jeho brány sa prakticky nezastavil a až teraz si spomenul na *dvojča*, ako svoju nahratú entitu sám pre seba pomenoval. Prišlo mu to celé nedôležité. Skopírovali – aspoň to tvrdili – celú jeho osobnosť a vrhli ju do akéhosi sveta, ale čím viac nad tým premýšľal, tým viac mu to bolo jedno.

•••

Nebol to on, kto začal. Oni si ho našli. Prišlo to pozvoľna. Priestor už nebol ovládaný len ním, prestal sa plne poddávať jeho vôli a zmysly mu hlásili dosiaľ nepoznané podnety. Bola tam ešte iná bytosť, viac bytostí. Komunikovali s ním.

Vôbec im nerozumel, ich reč bola jednoliata, bez slov. Jeho nálada sa začala meniť. Bol nahnevany, že ich nedokáže pochopiť a že ani on im nedokáže predať svoje myšlienky.

•••

Prázdné políčka sa zaplňali a Daniel informoval stále nervóznejšieho Breddinga, že Colberta pravdepodobne vystupuje už v nasledujúcich hodinách. Prehľadanie kamerových

záznamov neprinieslo žiaden výsledok, zachytili síce viacero ľudí z Colbertovho profilu, ale mapa ich pohybu sa nedotýkala žiadneho z bodov, ktoré Daniel nastavil ako významné.

To bolo jediné sklamanie. Počítač starostlivo požul ubytovacie záznamy od Anny aj záznamy reklamných snímačov a vyplul správu, na ktorej bolo vytipovaných šesť rôznych miest. Pri jednom sa zbíjali nitky, ktoré sa Danielovi veľmi pozdávali.

Prax ho naučila, že ľudia majú veľmi často problém s fantáziou pri vymýšľaní nového mena. Deň pred jeho zmiznutím si prenajal izbu vo Veži 107 niekto s menom mŕtveho Colbertovho spolužiaka. Bolo to zriedkavé meno, v celom meste ich bolo len niečo okolo sto. Na rozdiel od nich, tento mal sociálnu stopu tenkú ako vajíčková škrupinka. Žiadna rodina, zopár priateľov ešte prázdnejších ako on, minimálna aktivita na internete.

Veža 107 bola presne pre také typy. Schátraný mrakodrap v Novej Exarchii, šedej zóne, kde večne zničené kamery mesto rezignovane prestalo obnovovať a hliadky z áut vychádzali, len ak im ho predtým niekto podpálil. Podobných brlohov bolo v meste už len zopár a Daniel ich všetky dôverne poznal.

Najbližší reklamný snímač bol tri bloky od Veže 107 na hranici Novej Exarchie. Nenápadný stĺpik snímajúci chodcov kvôli tmavým okuliárom nezachytil dúhovku ani pozmenené črty tváre, aj jedinečný tvar uší ostal zamaskovaný šatkou, ale slečna nebola profesionál. Mala veľmi rada svoj perleťový rúž L'Âge d'Or kúpený cez zľavový klub. Jeho zaregistrovaný čip nielen ušetril tretinu ceny, ale už od rána nešťastne vysielal, že rúžu je kriticky málo a je na čase kúpiť nový. Jej nákupný profil v zľavovom klube dostal novú a ešte výhodnejšiu ponuku, ktorú o pár hodín využila nielen ona, ale svojím spôsobom aj Daniel.